

EXISTENȚA GRUPĂRILOR TERORISTE CU ACCENT PE SPAȚIUL AFGAN

THE EXISTENCE OF TERRORIST GROUPS, MAINLY IN THE AFGHAN SPACE

Locotenent drd. Sînziana-Florina IANCU¹

Rezumat: Situația de securitate globală contemporană este influențată negativ de existența și apariția continuă a numeroase grupări radical-extremiste, în special în lumea islamică, care creează sinope în stabilitatea societății, constituie amenințări adresate actorilor internaționali, și, nu în ultimul rând, conduc la instaurarea unui regim de teamă și confuzie. Aceste grupări teroriste se află într-o permanentă transformare, datorată unor relații reciproce diferite, pornind de la toleranță, coeziune, coaliții și ajungând la schimbare de membri, conflict și eliminare. Astfel, pentru a supraviețui și pentru a-și slăbi adversarul, unele grupări insurgente adoptă strategia de a „fura” membrii altor grupări prin a le oferi recompense financiare mai substanțiale comparativ cu remunerațiile oferite de gruparea proprie.

Cuvinte-cheie: securitate, stabilitate, amenințări, teroriste, conflict.

Abstract: The current global security situation is being negatively influenced by the existence and the continuous emergence of extremist and radical organisations, especially inside the Islamic world, which creates gaps in the society stability, constitutes a threat for the international actors, and, last but not least, leads to a reign of fear and confusion. These terrorist groups are in a permanent transformation, caused by distinct reciprocal relations, which may be defined by tolerance, cohesion, coalitions, stealing each other's fighters, conflict or elimination. Hence, in order to survive and weaken their enemy, some insurgent groups resort to the strategy of stealing the members of other opponent groups by offering them higher sums of money in comparison to what they had before.

Keywords: security, stability, threats, terrorist, conflict.

1. Introducere

Mediul de securitate al secolului XXI este într-o continuă schimbare, iar perspectiva conflictelor devine, de cele mai multe ori, o problemă numai pentru victime. Conflictelor reprezintă, de cele mai multe ori, disensiuni

¹ iancu_sanziana@yahoo.com, 0720129321.

violente între „membri independenți ai sistemului global, respectiv statele suverane, fie de dispute între acestea din urmă și actori nonstatali, [... precum] organizații, mișcări și regimuri de tip economic, social, politic, etnic și religios”². Conflictele generează stări de instabilitate, conduc la transformarea societății și la dezechilibrarea mediului de securitate. În acest sens, riscurile și amenințările emergente au adus cu sine necesitatea căutării și găsirii unor răspunsuri care să facă față noilor provocări, atât din partea organizațiilor create în scopul garantării și păstrării securității naționale și internaționale, dar și din partea factorilor de natură politică și legislativă³. Răspunsurile trebuie să țină cont de factori precum resursele financiare existente, cele umane, încadrarea în termenii juridici pe plan național și internațional, apărarea drepturilor și libertăților fundamentale, precum și necesitatea de a prioritiza riscurile la care o societate poate fi expusă.⁴ În context, statele membre și cele partenere ale NATO se află în poziția în care trebuie să coopereze în vederea luptei continue cu amenințările teroriste și a protejării „valorilor comune de democrație, securitate și libertate”⁵.

Amenințările teroriste s-au intensificat odată cu aparițiile din ce în ce mai numeroase a grupărilor teroriste, pe întreg mapamondul, pe fondul diferitelor rațiuni ideologice sau financiare. Una dintre zonele cele mai afectate, în prezent, de acțiunile grupărilor teroriste, este Afganistan. Pe teritoriul afgan, își desfășoară activitatea numeroase grupări insurgente, printre care: Hezb-e Islami Gulbuddin/„HIG” (fondată în 1977 de Gulbuddin Hekmatyar), rețeaua jihadistă Haqqani⁶ (înființată de către Jalaluddin Haqqani⁷ având ca obiectiv lupta împotriva trupelor sovietice, în Afganistan, în anii '80. Actualul lider al mișcării, Sirajuddin Haqqani, fiul lui J.Haqqani, este unul dintre cei mai căutați teroriști de către SUA, care oferă o recompensă în valoare de 10 mil. USD pentru capturarea acestuia), Mișcarea Talibană („Quetta Shura Taliban”, condusă de mullahul Omar, care se presupune că ar fi murit) și SIIL („Statul Islamic din Irak și Levant”, grupare posibil condusă de Abdurrahman Mustafa Al Sheyklar, după presupusa moarte a

² Mihai-Stefan Dinu, *Abordări contemporane ale conflictelor/crizelor internaționale*, din cadrul *Revistei de Științe Militare*, editate de Secția de Științe Militare a Academiei Oamenilor de Știință din România, nr. 3 (36), anul XIV, 2014, București, p. 93.

³ Aitana Bogdan; Ana-Andreea Sprîncenatu, *Supraestimarea riscurilor. Studiu de caz: Terorismul*, din cadrul publicației *Echilibrul de Putere și Mediul de Securitate*, vol. I, Editura Universității Naționale de Apărare Carol I, București, 2011, p. 349.

⁴ idem.

⁵ Mihai Teodor, *Provocări de securitate în secolul XXI*, din cadrul publicației *Echilibrul de Putere și Mediul de Securitate*, vol. I, Editura Universității Naționale de Apărare Carol I, București, 2011, p. 403.

⁶ grupare islamistă care operează de ambele părți ale frontierei dintre Afganistan și Pakistan.

⁷ Conform datelor mass-media, acesta ar fi decedat în urmă cu un an, mai exact în 2014.

lui Abu Bakr al-Baghdadi). Se consideră că SIIL ar fi cea mai puternică grupare teroristă de până acum, din lume, care beneficiază de o structură ierarhizată, de finanțe prin care atrag continuu adepți noi, inclusiv luptători străini și de o evoluție foarte rapidă în special în state precum Siria și Irak, unde deține peste 6000 de membri combatanți.

Referințe privind Statul Islamic

Statul Islamic (cunoscut și ca „Statul Islamic din Irak și Levant” sau „Statul Islamic din Irak și Siria”, abreviat: „IS”, „SI”, „ISIL”, „ISIS” și „SIIL”, în arabă: „الدولة الإسلامية في العراق والشام / ad-Dawlat al-Islāmiyya fī 'l-‘Irāq wa’ sh-Shām”) reprezintă o grupare insurgentă sunită, afiliată organizației Al-Qaida active în state precum Irak, Siria și Liban, precum și un stat (autoproclamat „califat”) islamic nerecunoscut cu capitala la Ar-Raqqah (Siria). Gruparea activează în zone din Siria, Irak, Turcia, Liban, Libia, Nigeria și în Arabia Saudită. Aceasta folosește un steag negru, în interiorul căruia sunt scrise, în alb și negru, următoarele: „Nu există alt zeu decât Allah. Mohammad este mesagerul lui Allah”.

Gruparea a luat naștere, inițial, sub denumirea de „Jama'at al-Tawhid wal-Jihad” („The Organisation of Monotheism and Jihad” – „JTJ” / „Organizația Monoteismului și a Războiului Sfânt” (Jihadului)), în 1999, sub conducerea iranianului radical, Abu Musab al-Zarqawi. În 2004, aceasta a aderat la Al-Qaida. Mai târziu, însă, la data de 03.02.2014, Al-Qaida a întrerupt orice formă de colaborare cu SIIL. La data de 13.10.2006, gruparea a anunțat înființarea oficială a acesteia sub numele de „ad-Dawlah al-Iraq al-Islāmiyah” sau „Statul Islamic din Irak” („ISI”). La data de 14.05.2014, Departamentul de Stat al SUA și-a anunțat decizia de a folosi pentru gruparea teroristă titulatura de „Statul Islamic din Irak și Levant” („ISIL”), însă, la sfârșitul aceluiași an, oficialii americani au schimbat titulatura în „Daesh”, aceasta fiind terminologia preferată de partenerii arabi ai SUA.

Liderii acesteia erau Abu Abdullah al-Rashid al-Baghdadi și Abu Ayyub al-Masri, care au fost uciși (18.04.2010) într-o operație a forțelor americane în Irak, comanda grupării fiind preluată (16.05.2010) de Ibrahim ibn Awwad ibn Ibrahim ibn Ali ibn Muhammad al-Badri al-Samarrai, cunoscut anterior și sub numele de Dr Ibrahim sau Abu Du'a, actualmente cunoscut sub numele de Abu Bakr al-Baghdadi Al-Husseini Al-Qurashi, care, odată numit „calif”, a obținut titulatura de Amir al-Mu'minin Calif Ibrahim (șef de stat și monarh absolut teocratic) al statului islamic auto-proclamat situat în vestul Irakului și nord-estul Siriei. La data de

29.06.2014, gruparea s-a autointitulat „Statul Islamic” și s-a autodeclarat „califat”⁸, prima dată după abolirea califatului instaurat (1922) de Imperiul Otoman. Anunțul (29.07.2014) SIIIL prin care liderul grupării, Abu Bakr al-Bagdadi, a fost numit „califul Ibrahim”, mai exact, lider al musulmanilor de pretutindeni, a luat prin surprindere celelalte grupări radicale, provocând numeroase critici la adresa SIIIL. Astfel, organizația „Frații Musulmani” din Egipt a precizat că SIIIL nu reprezintă Islamul. Totodată, unul dintre principalii lideri spirituali ai grupării Al-Qaida, Abu Muhammad Aasim al-Maqdisi, fost consilier personal al liderului Al-Qaida, Abu Musab al-Zarqawi, a catalogat drept „deviant” statul islamic declarat de SIIIL, adăugând că acesta încalcă toate principiile legii islamice „Sharia”.

Liderul SIIIL, Abu Bakr al-Baghdadi, se presupune, că ar fi fost ucis în urma unui atac aerian al avioanelor americane. Potrivit agenției de știri irakiene, „Waradana”, al-Baghdadi ar fi decedat în grija medicului său, în orașul sirian Rakka, din cauza leziunilor grave pe care le avea. La data de 04.10.2011, Departamentul de Stat al SUA îl bifase pe Abu Bakr al-Baghdadi drept terorist global, anunțând o recompensă de până la 10 mil. USD pentru informații care ar fi condus la capturarea sau moartea acestuia. O singură recompensă financiară din partea aceleiași instituții o depășea pe aceasta, și anume cea de 25 mil. USD pentru descoperirea sau capturarea șefului la nivel mondial al organizației al-Qaeda, Ayman al-Zawahiri.

Conform informațiilor apărute în presa irakiană din data de 27.04.2015, noul lider al grupării ar fi Abdurrahman Mustafa Al Sheyhlar (alias Abu Ala al AF Rica)⁹, în fața căruia liderii extremiști ai SIIIL din orașul irakian Mosul ar fi jurat credință.

În aprilie 2013, Abu Bakr al-Bagdadi a anunțat că Statul Islamic în Irak (ISI) și gruparea jihadistă Frontul al-Nusra (activă în Siria) intenționează să fuzioneze pentru a forma SIIIL. Cu toate acestea, Frontul AL-Nusra a refuzat să adere la noua

⁸ Denumirea de „califat” provine din limba arabă: „khalīfa” respectiv „khalīfatu rasūl Allāh” (arabă: خليفة رسول الله). Califatul reprezenta forma de guvernământ islamic, mai exact, unitatea politică și religioasă a lumii musulmane. Conducătorul sau monarhul unui califat se numea „calif”. Acesta era liderul politic al comunității musulmane, fiind perceput ca „succesorul” sau „locțiitorul” profetului Muhammad. Califul era cunoscut și sub denumirea de „Amir al-Mu’minin”, „Imam al-Ummah” și „Imam al-Mu’minin”, teritoriul condus de acesta purtând titulatura de „Dar al-Islam” care cuprindea, pe lângă musulmani, și credincioși de religie diferită. Ultima dinastie care a deținut poziția de calif a fost cea otomană, la data de 03.03.1924, primul președinte turc, Mustafa Kemal ATATURK, abolind instituția califatului, odată cu fondarea Republicii TURCIA.

⁹ Abdurrahman Mustafa Al Sheyhlar, poreclit Abu Ala al-AF Rica s-a născut în orașul irakian Tal-Afar. El a fost de profesie profesor de fizică, având la bază teologia, însă a lucrat și ca șofer de autobuz. În anii ’90 a devenit primul predicator de takfiristka și ideologie jihadiste în Tal-Afar. În 2004, a fugit din orașul său natal, fiind urmărit de autoritățile americane și s-a alăturat organizației Al-Qaida. El a fost capturat de americani, dar a fost eliberat ulterior.

entitate, astfel că cele două grupări au continuat să acționeze distinct. Mai mult decât atât, începând cu luna ianuarie 2014, acestea sunt în conflict.

Ulterior, liderii SIIL au contestat vehement autoritatea conducătorului Al-Qaida, Ayman al-Zawahiri, fiind în dezacord cu solicitarea acestuia de a-și configura acțiunile cu precădere în zona Irakului, lăsând astfel zona de acțiune a Siriei în „responsabilitatea” Frontului Al-Nusra. La data de 07.03.2015, gruparea Boko Haram a aderat la SIIL, oferind astfel, membrilor SIIL, o plajă mai largă de acțiune în Nigeria, Niger, Ciad și Camerun. De asemenea, la data de 13.03.2015, un grup de militanți din cadrul „Mișcării Islamice din Uzbekistan” („MIU”/„IMU” – „Islamic Movement of Uzbekistan”) a aderat la SIIL. În acest sens, gruparea insurgentă MIU a postat¹⁰ un videoclip în care, pe fondul decapitării unui militar afgan, își declara afilierea la organizația SIIL. Un membru al grupării, Sadullah Urganji Also, a respins orice legătură a MIU cu Mișcarea Talibană, pe motiv că mullahul Mohammad Omar nu mai are nicio valoare ca lider pentru aceștia, deoarece nu a mai fost văzut de peste 13 ani. Astfel, Sadullah Urganji Also a precizat că membrii MIU îl recunosc ca lider pe liderul SIIL, emirul Abu Bakr al-Baghdadi. Potrivit acestuia, soldatul afgan a fost ucis ca urmare a faptului că mai multe femei din provincia Faryab, membre ale MIU, au fost capturate de forțele de securitate afgane. Drept urmare, membrii MIU au luat ostatici 30 de soldați afgani pentru a se răzbuna, amenințând că vor urma alte decapitări în contextul în care guvernul afgan nu va accepta eliberarea membrilor MIU sau un eventual schimb de prizonieri.

Informații privind afilierea MIU la SIIL au apărut încă din luna octombrie 2014. La data de 07.08.2015, pe site-ul www.khaama.com¹¹, au apărut informații privind postarea unui alt videoclip de către liderul grupării MIU, Usmon Ghazi, în care acesta confirma aderarea MIU la SIIL.

MIU (uzbecă: Ўзбекистон Исломий Ҳаракати/O'zbekiston islomiy harakati) este o organizație islamistă, care a fost formată în anul 1996, de către foști membri ai partidelor și mișcărilor politice interzise în Uzbekistan („Societatea Justiției”, „Partidul Islamic al Renașterii”, „Partidul Islamic din Turkestan”, „Războinicii Islamului” ș.a.). Se apreciază că MIU dispune, în prezent, de aproximativ 1000 de luptători. Această grupare a fost situată în provinciile din nordul Afganistanului și Valea Fergana (de pe teritoriile Uzbekistanului, Tadjikistanului și Kârgâzstanului), însă, odată cu declanșarea misiunii ISAF în Afganistan, zona de acțiune a MIU s-a mutat în agențiile Waziristanul de Nord și

¹⁰ <http://www.khaama.com/uzbek-militants-in-afghanistan-pledge-allegiance-to-isis-in-beheading-video-9962>, accesat la data de 15.08.2015.

¹¹ <http://www.khaama.com/islamic-movement-of-uzbekistan-declares-it-is-now-part-of-isis-group-1364>, site accesat la data de 16.08.2015.

Waziristanul de Sud / Zonele Tribale Administrate Federal (FATA) din Pakistan. Înainte de intervenția forțelor internaționale de coaliție în Afganistan, sediul grupării MIU se afla în Kandahar. Liderul politic al MIU a fost Tahir Yuldașev, în timp ce liderul militar a fost Jumma Kasimov (alias Jumma Namangani). MIU avea ca obiective înlăturarea de la putere a președintelui uzbek, Islam Karimov, și, de asemenea, crearea statului islamic guvernat de legea „Sharia” în Uzbekistan. MIU a fost trecută pe lista organizațiilor teroriste de mai multe state ale lumii, printre care Federația Rusă și SUA. La data de 04.02. 2003, Curtea Supremă de Justiție a Federației Ruse a declarat gruparea „organizație teroristă”, interzicându-i activitatea pe teritoriul țării.

SIIL și-a câștigat notorietatea după obținerea controlului asupra unor puncte cheie din partea de vest a Irakului, într-o ofensivă inițiată la începutul anului 2014. Pierderile teritoriale ale Irakului în fața acestei grupări au condus inevitabil la declanșarea unui proces de decădere a guvernului irakian și a deschis posibilitatea unei noi intervenții a forțelor americane în zonă. La începutul lunii martie, SIIL a capturat inclusiv zone ale teritoriului libian, acest fapt având loc ulterior unor acțiuni de ofensivă conduse de guvernul egiptean împotriva acestei grupări. Astfel, la data de 16.02.2015, Egipt a lansat numeroase lovituri aeriene în Libia, împotriva SIIL, în urma unor acțiuni de decapitare a 21 de egipteni creștini, executate de către membri ai SIIL. O altă strategie a SIIL de a se face cunoscută la nivel mondial, a constat în multiple acțiuni de propagandă media și pe Internet, prin postarea de filmulețe cu crimele membrilor grupării și cu distrugerea de situri istorice și culturale, cu toate că liderii musulmani din întreaga lume au condamnat ideologia și acțiunile SIIL, motivând că gruparea nu respectă valorile și legile islamice.

În acest sens, adepții organizației SIIL au creat propria versiune a rețelei de socializare „facebook”, denumită „khalafabook”.

Pagina noii rețele de socializare conține o fotografie cu Globul Pământesc și logo-ul propriu al SIIL, postate pe un background de culoare albastră. Pe pagina principală se poate observa pictograma de conectare și un formular pentru înregistrare.

Se presupune că site-ul de socializare al SIIL ar putea fi accesat în mai multe

limbi și că ar fi fost construit pe platforma „SocialKit”¹², pe care oricine o poate descărca și folosi în scopul creării propriei rețele de socializare. Compania care găzduiește site-ul și la care ar fi fost înregistrat domeniul¹³ este o companie americană „GoDaddy”¹⁴, una dintre cele mai mari companii web din SUA.

Obiectivul creării unei astfel de rețele de socializare a constat în oferirea membrilor și susținătorilor SIIL a posibilității de a comunica, deoarece prezența acestora pe alte rețele sociale este interzisă. În prezent, mai multe mii de conturi (din cele peste 90.000 create deja) suspectate de a avea legături cu SIIL sau cu alte grupări teroriste au fost deja blocate pe rețelele de socializare „facebook” și „twitter”.

Gruparea SIIL a fost catalogată oficial ca fiind o grupare teroristă de către ONU, UE, Marea Britanie, SUA, India, Indonezia, Turcia, Arabia Saudită și Siria. În prezent, peste 60 de națiuni s-au declarat împotriva SIIL. Înființarea Statului Islamic a provocat și reacția fermă a comunității internaționale, în special a autorităților de la Washington. În context, secretarul de Stat al Apărării, Chuck Hagel, a opinat (20.11.2014) faptul că SUA nu s-a mai confruntat niciodată cu o astfel de organizație, care să fie atât de bine organizată, instruită, finanțată, strategică, brutală și fără scrupule. Acesta a adăugat că lupta împotriva SIIL reprezintă o prioritate pentru SUA, care are nevoie de sprijin internațional¹⁵.

SIIL este o grupare bine structurată și reprezintă o amenințare concretă pentru mediul de securitate regional. Resursele financiare ale acestei grupări, care provin din traficul de petrol, activități criminale, tâlhării, răpiri, trafic de droguri și armament permit derularea operațiilor insurgente.

Aspectele care îngrijorează comunitatea internațională sunt axate, în principal, pe evoluția rapidă și expansiunea SIIL pe teritoriul altor state. Deși majoritatea grupărilor insurgente, inclusiv Al-Qaida, nu susține SIIL, în situația în care nu va reuși să se opună, ideea Califatului islamic va deveni reală și o potențială amenințare, în contextul în care va fi urmată și de alte grupări jihadiste și islamiste de pe teritoriul altor state, inclusiv Afganistan și Pakistan, care vor adera benevol sau forțat la noua structură.

¹²<http://www.independent.co.uk/life-style/gadgets-and-tech/news/khelafabook-isis-supporters-create-own-social-network-after-twitter-facebook-bans-10095947.html>, accesat la data de 17.08.2015.

¹³ <http://www.cumfaciunsite.com/>, accesat la data de 17.08.2015.

¹⁴ companie privată americană specializată în înregistrarea de site-uri. Serviciul nu este gratuit, dar se bazează pe un plan de abonament lunar.

¹⁵ <http://www.theguardian.com/world/video/2014/nov/20/isis-us-defence-secretary-chuck-hagel-video>, accesat la data de 17.08.2015.

Opinii și declarații oficiale privind existența și acțiunile SIIL pe teritoriul afgan

Începând cu sfârșitul anului 2014, SIIL și-a făcut prezența și pe teritoriul Afganistanului și Pakistanului, în prima fază doar pentru recrutarea de luptători pentru grupările SIIL din SIRIA și IRAK, ulterior, pentru preluarea controlului asupra unor zone din mai multe provincii. În acest sens, mai multe declarații oficiale confirmă prezența din ce în ce mai mare a SIIL pe teritoriile afgan și pakistanez:

•A.Ghani a declarat (04.01.2015) că una dintre amenințările viitoare la adresa securității statului afgan o reprezintă posibilitatea extinderii SIIL în Afganistan.

•Comandantul Resolute Support / COMRS și al FA americane din Afganistan, Gl. John Campbell a declarat (13.01.2015) că, în pofida faptului că Mișcarea Talibană (MT) și SIIL au ideologii diferite, membri din generația mai tânără ai MT ar putea să se afilieze la SIIL, atrași fiind de salariile mai mari¹⁶, și să execute acțiuni în numele acestei grupări pe teritoriul afgan¹⁷. De asemenea, potrivit acestuia, mediul afgan reprezintă un spațiu periculos, numărul de proiectile reactive lansate de grupările teroriste asupra aeroportului din Bagram fiind cel mai crescut în decembrie 2014, comparativ cu orice altă perioadă de la începutul războiului din Afganistan (07.10.2001)¹⁸.

•Comandantul F.Ter. afgane, Gl.lt. Murad Ali Murad, a confirmat (18.01.2015) prezența grupării SIIL pe teritoriul afgan în scopul recrutării de luptători¹⁹.

•Șeful Direcției Naționale de Securitate („DNS”/„NDS” - „National Directorate of Security”), Rahmatullah Nabil, a declarat (21.01.2015) în fața Parlamentului afgan că gruparea islamist-extremistă SIIL nu reprezintă o amenințare atât de mare pentru Afganistan, cât reprezintă pentru țările vecine, care sunt mult mai expuse. Acesta a asigurat legislativul afgan de faptul că DNS și FSA sunt competente și dețin capacitățile necesare să prevină amenințările acestei grupări teroriste²⁰.

¹⁶ <http://sputniknews.com/middleeast/20150805/1025403388.html>, accesat la data de 17.08.2015.

¹⁷ <http://thehill.com/policy/defense/229437-us-commander-worried-about-afghan-terrorists>, accesat la data de 17.08.2015.

¹⁸ <http://www.breitbart.com/national-security/2015/01/14/top-us-general-younger-taliban-may-unite-with-isis-in-afghanistan/>, accesat la data de 17.08.2015.

¹⁹ <http://www.aljazeera.com/news/asia/2015/01/afghan-officials-confirm-isis-presence-201511815245847478.html>, accesat la data de 17.08.2015.

²⁰ <http://www.khaama.com/isis-daesh-not-a-major-threat-to-afghanistan-nabil-says-9276>, accesat la data de 17.08.2015.

•Fostul președinte afgan, Hamid Karzai, a negat (21.01.2015) că gruparea teroristă SIIL ar avea adepți sau suporteri în rândul populației afgane și a acuzat serviciile străine de informații pentru răspândirea informațiilor privind creșterea prezenței SIIL în anumite zone ale Afganistanului²¹. Potrivit lui H.Karzai, comunitatea internațională intenționează să demareze o nouă fază de instabilitate în Afganistan, prin încurajarea militanților SIIL, astfel încât, aceștia să-și poată răspândi ideologia pe teritoriul afgan. Remarcile lui H.Karzai au avut loc în contextul în care, declarațiile²² unor oficiali afgani privind existența SIIL pe teritoriul afgan s-au intensificat. Cu toate acestea, actualmente, nu există informații credibile privind existența unor legături concrete între MT și SIIL.

•Președintele SUA, Barack Obama, a declarat²³ (21.01.2015) că membri ai acestei grupări au fost semnalati în anumite zone de pe teritoriul afgan, însă prezența trupelor americane în Irak și Siria împiedică evoluția acestei grupări teroriste.

•Deși autoritățile locale afgane au confirmat existența membrilor SIIL în provinciile Nimruz și Helmand din Afganistan, ulterior (19.01.2015, 26.05.2015), MI afgan a respins ideea că membri ai SIIL s-ar afla în Afganistan, susținând că așa-ziii adepți SIIL sunt, de fapt, talibani și membri ai rețelei Haqqani, care au acționat sub nume diferite²⁴.

Ministerul de Interne (MI) afgan a comunicat (17.01.2015) că, mai mulți luptători talibani și membri Al-Qaida au aderat la gruparea islamistă extremistă Statul Islamic / SIIL, însă a precizat că numărul exact al acestora nu este cunoscut de către autoritățile afgane. De asemenea, purtătorul de cuvânt al MI afgan, Sediq Sediqi, a adăugat că forțele de securitate afgane (FSA) sunt pregătite să se confrunte cu noile amenințări la adresa securității statului afgan și să împiedice executarea de acțiuni teroriste.

Concluzii

Deși o perioadă îndelungată de timp, oficialii afgani au respins informațiile privind prezența SIIL pe teritoriul afgan, intensificarea acțiunilor acestei grupări teroriste, precum activitățile de propagandă, recrutări masive și agresive,

²¹ <http://www.khaama.com/isis-daesh-not-a-major-threat-to-afghanistan-nabil-says-9276>, accesat la data de 17.08.2015.

²² Purtătorul de cuvânt al ministerului de interne afgan, Sediq Sediqi (17.01) a făcut referire la acțiuni insurgente în care au fost implicați luptători talibani care au pretins că aparțin SIIL.

²³ <http://www.tolonews.com/en/afghanistan/17912-obama-insists-fewer-troops-in-afghanistan>, accesat la data de 17.08.2015.

²⁴ <http://www.tolonews.com/en/afghanistan/17912-obama-insists-fewer-troops-in-afghanistan>, accesat la data de 17.08.2015.

stabilirea de baze de instruire etc., a condus la confirmarea existenței luptătorilor SIIL și a adeptilor acestora în regiune. Mai mult, în prezent, autoritățile afgane sunt conștiente că amenințarea creată de SIIL este în ascensiune, iar forțele de securitate afgane nu sunt capabile să strunească o asemenea forță distructivă în contextul în care membrii FSA nu sunt bine instruiți, de unde rezultă și pierderile masive în rândul acestora, nu beneficiază de salarii competitive, de unde rezultă numeroasele cazuri de afiliere la grupările inamice, nu sunt motivați, de unde rezultă nenumăratele dezertări.

O posibilă influență în combaterea acestei grupări, cel puțin pe teritoriul afgan, o poate avea, paradoxal, o altă grupare insurgentă, și anume, Mișcarea Talibană (MT). În dorința de a-și păstra zonele de acțiune, terenurile plantațiilor de mac opiaceu, adică importante surse financiare, precum și proprii membri, care ar fi tentați să adere la SIIL pentru sume mai mari de bani, MT ar putea constitui principalul oponent pentru SIIL.

BIBLIOGRAFIE

DINU Mihai-Stefan, *Abordări contemporane ale conflictelor/crizelor internaționale*, din cadrul *Revistei de Științe Militare*, editată de Secția de Științe Militare a Academiei Oamenilor de Știință din România, nr. 3 (36), anul XIV, 2014, București.

BOGDAN Aitana, SPRÎNCENATU Ana-Andreea, *Supraestimarea riscurilor. Studiu de caz: Terorismul*, din cadrul publicației *Echilibrul de Putere și Mediul de Securitate*, vol. I, Editura Universității Naționale de Apărare Carol I, București, 2011.

TEODOR Mihai, *Provocări de securitate în secolul XXI*, din cadrul publicației *Echilibrul de Putere și Mediul de Securitate*, vol. I, Editura Universității Naționale de Apărare Carol I, București, 2011.

<http://www.khaama.com>.

<http://www.independent.co.uk>

<http://www.cumfaciunsite.com>

<http://www.theguardian.com>

<http://sputniknews.com>

<http://thehill.com>

<http://www.breitbart.com>

<http://www.aljazeera.com>

<http://www.tolonews.com>

